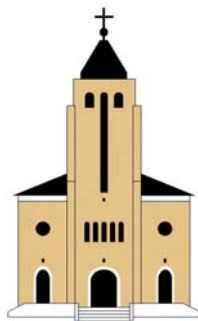

MUSTÁRMAG

Budapest-Pestszentlőrinc-Szemeretelepi Szent István Király Plébánia

ALAPÍTVÁ: 1992 • 2009/9. SZÁM • DECEMBER 20.

KARÁCSONYI GONDOLATOK

A nagyapám szabómester volt. A nagymamám azt meséli róla, hogy igen szépen dolgozott, nagyon precíz munkát végzett. Aztán jött az államosítás, s vele jött a tucátáru, elvarratlan szálakkal és lötyögő gombokkal. A lényeg a termelékenység lett. A minőség kevésbé számított, csak az, hogy gyorsan kész legyen. Nagyapámnak is szövetkezetbe kellett volna vonulnia, szalagmunkára, de nem bírta rászánni magát. Mester volt, úgy végezte munkáját, ahogy az ő mesterétől tanulta. Ha varrt egy kabátot, azt nem kellett kidobni két év múlva. Silány munkát nem tudott volna kiadni a kezéből.

Karácsonykor égi mesterünk születését ünnepeljük. Mesterünknek van ideje ránk, Ő nem kapkod. Betlehemben babaként születik. Mennyei Atyánk nem spórolja ki a gyermekéveket Jézusból. Jézus pedig mély, halálig tartó öltésekkel, a szeretet szálaival öltötte bele magát embersorsunkba. Nem végzett fércmunkát. Megmutatta, mit jelent Embernek lenni.

Mi gyakran csillogó, nem ránk szabott divatholmikban lötyögünk. Jézus eljött, s élni tanít. Minőségi életre nevel. Ránk méretezett, jól kigondolt terve van életünkkel. Az Ő szemében életünk nem tucátáru, hanem egyszeri, egyedi, személyes és megismételhetetlen valóság. Embersors, ami mellett a megtestesüléssel örökre elkötelezte magát.

„Az Ige testté lett és közöttünk élt” (Jn 1, 14a)

C. Zs.

SZENT JÁNOS EVANGÉLIUMA

JÁNOS, A SZERETETT TANÍTVÁNY

János a tizenkét tanítvány egyike. Testvére Jakab, apja Zebedeus, aki halász ember volt. János evangéliumát idős korában írta, mégis olyan elevenen él benne a Jézussal való találkozás élménye, hogy órára is emlékezik. („*Mindez délután négy óra körül történt.*”)

Szeretett tanítványnak nevezi magát írásában, mellyel nem azt állítja, hogy Jézus a többieket kevésbé szerette, hanem ő élte meg így Jézus szeretetét: állandóan szeretve érezte magát.

Az I. század legvégén keletkezett az evangélium, melyben sok olyan részt találunk Jézus életéből, melyek a szinoptikusoknál is olvashatóak, ugyanakkor sok eltérést is megfigyelhetünk.

János így fogalmazza meg írásának célját: „*Ezeket azért jegyeztem föl, hogy higgyétek: Jézus a Messiás, az Isten Fia, és hogy a hit által életetek legyen benne.*” (Jn 20,31)

Himnusszal kezdődik az evangélium: „*Kezdetben volt az Ige, / És az Ige Istennél volt, / És Isten volt az Ige. / Ő volt kezdetben Istennél. / Minden ő általa lett, / És nélküle semmi sem lett, / Ami lett.*”

A teremtéstörténetre emlékeztet. Most az új teremtés kezdetén vagyunk: a második isteni személy, a Fiú emberré lett, hogy az Atya szeretetét kinyilatkoztassa, és az elesett embert visszavezesse Hozzá. Jézus Isten egyszülött Fia, maga is Isten. Az Atyát Jézus nyilatkoztatta ki nekünk, ő mutatta be életével, hogy milyen az Isten.

János rendkívül gazdag Jézus képet állít elénk.

„*Én vagyok*” (Jn 8,58) – Jézus ekkor azt mondta ki, hogy ő Isten egyszülött Fia. A zsidók a Jahve szót tiszteletből nem mondták ki, ezért nem csoda, hogy e kifejezés hallatán felháborodtak.

„*Én vagyok az élet kenyere*” (Jn 6,35) – A pusztai vándorlás során Isten mannával táplálta népét. Jézus saját magát nevezi a mennyből alászállott kenyérnek. Aki ebből a kenyérből eszik, örökké él.

„*Én vagyok a jó pásztor.*” (Jn 10,11) – A 23. zsoltsárban így fohászokodik a zsolttáros: „Az Úr az én pásztorom, nincsen hiányom semmiben. Jézus a jó pásztor, aki életét adja juhaiért. De ő az Isten Báránya is, aki életét adja a világ életéért.

„*Én vagyok az ajtó.*” (Jn 10,9) – Jézus ajtónak mondja magát, mert az ő eljövetelével megnyílik a mennyország ajtaja.

„*Én vagyok a világ világossága.*” (Jn 8,12) – Aki Jézust követi, nem jár sötétségben.

„*Én vagyok a feltámadás és az élet.*” (Jn 11,25) – Lázár feltámasztásakor hangzik el ez a mondat. Jézus feltámadásával bizonyítja, hogy a halál nem végállomása az életünknek, hanem az örök élet kezdete.

„*Én vagyok az igazi szőlőtő.*” (Jn 15,1) – A szőlőtő Izraelt jelképezi. Az igazi szőlőtő Jézus, a tanítványok a szőlővesszők. A szőlővessző akkor hoz bő termést, ha szőlőtőn marad.

Találunk néhány olyan részletet János evangéliumában, melyekről a szinoptikusoknál nem olvashatunk. Nikodémus éjsza-

JANUÁR

kai látogatása is ezek közé tartozik. Ezen a találkozáson hangzik el az evangéliumok evangéliumának is emlegetett mondat: „Úgy szerette Isten a világot, hogy megszületett Fiát adta oda, hogy mindaz, aki hisz benne el, ne vesszen, hanem örök élete legyen.” (Jn 3,16)

Jánosnál olvashatjuk Jézus búcsúbeszédét is. Megígéri a tanítványoknak a menyeyei hazát és a Szentlelket, majd elhangzik parancsa: „Szeressétek egymást, mint ahogy én szerettelek titeket. Nagyobb szeretete senkinek nincs annál, mint aki életét adja barátaiért. Ti barátaim vagytok, ha megteszitek, amit parancsolok nektek. (Jn 15,12)

János írása teológiai mű. Az Egyház ünnepnapokon olvassa az ő evangéliumát.

A negyedik evangélium ismertetésével véget ért a Szentírás könyveinek bemutatása. Olvassuk rendszeresen, hiszen Isten élénk jövő ajándékozó szeretetét hirdeti. D. M.

Január hagyományos magyar neve *Boldogasszony hava*. A hónap jeles szentje **Boldog Özséb áldozópap, rendalapító**. Esztergomban született 1200 körül.

A XI. századtól kezdve Európa-szerte népszerűvé vált – az ekkor még hatalmas erdőségekkel rendelkező területeken – a keresztény remeteség intézménye. Ebbe a vonulatba illeszkedik bele a magyar eredetű szerzetesrend, a pálosok rendje, melynek alapítója Özséb. Ennél az igazi remete jellegű szerzetesrend bölcsőjénél azok a szent életű férfiak álltak, akik a magányt választva szolgálták Istent, és engeszteltek felebarátaikért.

Özséb életéről a legtöbb adat a pálos történetíró, Gyöngyösi Gergely művében lelhető fel. Ő a rend budaszentlőrinci monostorában készítette írott, azóta elveszett források alapján „Az első Remete Szent Pál rendjében lévő remetetestvérek életrajzai” című latin nyelvű művét, mely kéziratban maradt fenn. A rendalapító ifjúkoráról így ír:

„Özséb, latinul Eusebius Esztergomban, Magyarország fővárosában született, nemes, jóra való szülőktől. A kisdedkor anyatejétől még nem választották el, amikor a tudományok első elemeit már ismerte. A jó erkölcsök annyira átittatták, hogy a gyermekek hívságos játékaitól menekült és gyermekként is a felnőttek komoly tetteiben gyakorolta magát. Teremtőjét és Megváltóját éjjel-nappal áhítatos imádságokkal ostromolta...

Midőn pedig elérte a serdülés éveit, az éhség és szomjúság iránt olyan tűrőképesség élt benne, hogy mindenki csodálta: bár a legkevesebb élelemmel is megelégszik, mégis szép,

▶ *daliás termetű ember és állandóan vidám. Ez azonban mégsem csoda, mivel inkább lelki, mintsem testi eledellel táplálkozott. Hosszú virrasztásokban gyakorolta magát ez a rendkívüli ifjú és minden idejét vagy zsolozsmára és szentmisére, vagy elmélkedésre, vagy tanulásra használta.”*

Érdemei miatt hamarosan esztergomi kanonok lett. A környéken lakó magányos remeték gyakran felkeresték házában, hogy a vesszőből font kosaraikat élelemre cseréljék. Ő is szívesen felment hozzájuk a hegyekbe.

A tudományokban való jártasságát mutatja, hogy korának legjelentősebb kánonjogi művét, Gratianus Decretumát magyarázta.

Özséb elhatározását, hogy több társával együtt remeteségbe vonul, a tatárjárás késleltette. Részt vett az újjáépítésben, majd 1246 táján megtörtént a kivonulás a közeli Pilis-hegység erdejébe. A mai Kesztlöc falu határában, az ún. „hármás barlang” mellett néhány év múlva, talán 1250-ben kicsiny monostort és templomot emeltek.

A pilisi remetéknek volt papjuk, mert valószínűsíthető, hogy Özséb ekkorra már felszenteltette magát. Lehetséges, hogy társai közül többen is részesültek az egyházi rend szentségében. A Pilis erdeiben élő remetékre ez is vonzást gyakorolhatott, és egyre többen költöztek Özséb és társai közelébe.

Mindennapjaikról így ír a rendi krónika: *Özséb „sok testvért gyűjtött ide a közösségbe, velük együtt étkezett, velük azonos módon öltözködött. Velük volt a közös hálóteremben is. A közös munkából mindig kivette a részét. Ha felüdülés, erőgyűjtés végett vagy más sürgős okból a házat elhagyni kényszerült, testvérek kísérték. Istenről, a Szentírásról vagy az életvitelről beszélgetett velük s kedves tréfálkozás élénkítette a társalgást... Úgy nevelte a neki alárendeltek, hogy társaságuk bárhol kellemes legyen.”*

A ruházatuk szürke színű, durva fehérí-

ANYAKÖNYVI ADATOK

KERESZTELŐK

☞ **Molnár Elíz Barbara**

születési dátum: 2009. október 1.

keresztelés ideje: 2009. december 5.

☞ **Kovály Laura**

születési dátum: 2009. július 3.

keresztelés ideje: 2009. december 6.

☞ **Horák Bence**

születési dátum: 2009. március 24.

keresztelés ideje: 2009. december 13.

☞ **Sánta Borbála**

születési dátum: 2009. február 24.

keresztelés ideje: 2009. december 13.

TEMETÉSEK

† **Kocsis István**

születési év: 1945

temetés ideje: 2009. december 4.

† **Polácska Gyula**

születési év: 1930

temetés ideje: 2009. december 16.

† **Dr. Morányi Ilona**

születési év: 1937

temetés ideje: 2009. december 18.

tetlen gyapjából készült. A fehér szín viselésére csak később tértek át.

A hatvanas években pápai jóváhagyást kért a rendalapításhoz, a szentatya a vespéremi püspökhöz utalta vissza a kérését.

Özséb 1270. január 20-án halt meg Pilis-szentkereszten, súlyos betegség után. Halálos ágyán a szabályok pontos megtartására, testvéri szeretetre és példaadásra buzdította testvéreit. Az általa alapított templom sírboltjába temették el. **K. E.**

Forrás: Szentek élete, SZIT, Budapest 2009., Török József: A tizenharmadik század magyar egyháztörténete, Mikes Kiadó, Budapest 2003.

RORÁTE

A roráték bensőségességét, meghittségét nehéz szavakba önteni. Akik részt vettek akár csak egyetlen hajnali szentmisén, biztosan megérezték az Isten egész különleges közelségét. A szavaink sutasága ellenére mégis évről évre megpróbáljuk felidézni ezeket a reggeleket, karácsonyi várakozásunknak ezeket a szép óráit.

ADVENTI GONDOLATOK

Advent a várakozás ideje. Várjuk az Üdvözítő eljöttét. A zsolozsmában olvassuk

„Urunkat, közelgő Királyunkat, jöjjetek, imádjuk”.

Jó volt nézni, hogy milyen sokan hallották a harangot és jöttek a hajnali szentmisekre.

„Serkenjen már a szennyesen

Kábultan alvó értelem.

Új csillag fénylik odafenn,

hogy minden átkot elvegyen.”

Nagy szükségünk van segítségre, oltalomra. Saját erőnkől nehéz választani a jó és a rossz között, gyakran eltévedünk.

Az éjszakának a sötétsége egyre hosz-

szabb, és ezt a szentmisén lévő szerény világitás sem zavarja meg. Oldalt mécsesek mutatják az utat annak a sok embernek, akik készek felkelni hajnalban azért, hogy a napot misével indítsák, és jó beszélgetésekkel frissen folytassák. A szentélyben gyertyák és mécsesek világítanak, de ezek fénye az olvasáshoz kevés, ezért az oltárt lámpák fénye teszi a hívek számára is láthatóvá. Ez a karzatról különösen szép látvány.

Egyre jobban várjuk a karácsonyt, az Úr Jézus születésének ünnepét.

*„Hogy majd ha fénye újra gyúl,
S a földre félelem borul,
részünk ne büntetés legyen,
hanem jószágos védelem.”*

Szent Bernát adventi imádságának egy részét idézem:

*„Jöjj, Uram, világosítsd meg vakságunkat,
jöjj segítségére a gyarló, gyöngé embereknek.
Jöjj el isteni erő és bölcsesség, tedd fényessé
éjszakánkat, oltalmazd a veszélyben, tedd
láthatóvá vakságunkat, erősítsd bátorságunkat,
vezess kezedd fogva minket, hogy
hűségesen szent akaratom szerint járjunk a
földi zarándokutunkon míg végül fölveszel
az örök hazába, melyet Te alapítottál és ma-
gad építettél föl. Amen.”*

M. Gy. és M. E.

Különös fény játszott a sötét szobában. Már akkor gyanakodni kezdtem. Bizonyossá akkor vált a sejtés, amikor tetőtéri ablak ferde síkján megpillantottam a vékonyka, csillogó hórétetget.

Végre. Jókedvűen léptem a sötét utcára: talpam alatt játékosan ropogott a friss hó, akár egy Fekete István-novellából is előléphettem volna.

Talpam nyomott hagyott a friss hóban. A még mozdulatlan világban csak az ablakok mögül itt-ott átszűrődő fény sejtette, hogy már indulófélben van a nap.

Aztán fel-feltünezett egy-két ember, megszorodtak az egyirányba mutató lábnyomok.

Beléptem a gyertyafényes templomba, megszólalt a harang, és elkezdődött a nap.

Hálád adok, Uram, a minden reggeli szentmiséért, hogy érezhetjük a jelenléted. Hogy a mindennapok sötétjében vándorolva, megtanítasz vágyani a fényre, vágyani a találkozásra Veled.

Jó nekünk itt lenni – érezzük reggelente, de tudjuk, nem építhetünk mi sem sátrat, tovább kell mennünk, hogy magunk is fényhordozóvá válhassunk. Ehhez adj nekünk, Uram erőt, mély hitet és őszinte szeretetet.

És ne csak decemberben... N. Gy.

KARÁCSONYI MISEREND

■ **december 24. csütörtök:** délután 4 óraker pásztorjáték, este ½12 óraker templomunk énekarának karácsonyi zenés, verses áhítata. Éjfélkor karácsonyi ünnepi szentmise;

■ **december 25. péntek** – Jézus születése, Karácsony ünnepe: ½8 óra pásztorok miséje, ½10 óra ünnepi szentmise, 18 óra szentmise;

■ **december 26. szombat** – Karácsony másodnapja: ½8 óra szentmise, ½10 óra szentmise;

■ **december 27. vasárnap** – Szent Család vasárnapja: ½8 óra szentmise, ½10 óra szentmise (a házaspárok megújíthatják házassági fogadalmukat), 18 óra szentmise;

■ **december 31. csütörtök** – Szent Szilveszter pápa emléknapja: 18 óra évvégi hálaadó ünnepi szentmise, Te Deum;

■ **január 1. péntek** – Szűz Mária Isten anyja (Újév), parancsolt ünnep: ½8 óra szentmise, ½10 óra ünnepi szentmise, 18 óra szentmise.

ÜNNEPI KÉSZÜLET

ADVENTI IFJÚSÁGI TALÁLKOZÓ, *vagyis ADIT 2009*

Az ADIT-ot mindig advent második hetének csütörtökén rendezzük meg. Így történt ez az idén is. Most is szép számmal gyűltünk össze, akárcsak a múltkori adventi találkozón, de most mintha a tavalyinál is többen lettünk volna, mert a főplébániások közül is többen megjelentek.

Az idei ADIT Soroksár-Újtelepen volt. Amikor megérkeztünk a templomuk elé, Sári már várta a fiatalokat, vagyis minket, és befelé invitált minket a plébániájuk pincéjébe, abba a helyiségbe, ahol az estét töltöttük. Az ajtónál mindenki kapott egy cukrot és egy karszalagot, amire különböző érzékszerveket nyomtattak, pl. szem, fül, orr. Először nem értettük, hogy ez mire lesz jó. Majd taizéi énekeket énekeltünk, és Márton atya elkezdett beszélni nekünk összejövetelünk témájáról, vagyis arról, hogy érzékszerveinkkel hogyan vehetjük

észre Istent. Ezután megértettük, hogy mi volt a karszalag lényege, majd használni is kezdtük őket. A karszalagokon található érzékszervek alapján csoportokba gyűltünk, és azon elméltünk, miként jeleníthető meg Isten megtapasztalása az öt érzékszervvel. Majd a szentmise következett, aminek keretében mind az öt csoport előadta jeleneteit az érzékszerveinkkel megtapasztalható Istenről. A szentmisét és az énekeket egy remek hét fős gitárzenekar kísérte, ami emeltebb hangulatot hozott számunkra.

Végezetül a soroksáriak meghívtak minket egy agapéra, ahol finom szendvicsekkel és meleg teával vártak ránk.

Ez az ifjúsági találkozó jól sikerült, mert elég sokan gyűltünk össze, remélem a következőn még többen leszünk.

N. A.

JÓTÉKONYSÁGI KONCERT

December 6-án Jótékonyági koncertet tartottunk templomunkban. Immár hagyománnyá vált ez a szép esemény. Akik eljöttek, az idén sem csalódhattak. Elsőként a „hazaiak” léptek fel. Nemcsics Kinga gyönyörű szép hangon Visky Emese gitár- és Bognár Magdolna furulyakísérete mellett énekelt. Templomi felnőtt kórusunk után, a gyerekeink énekeltek. Már ekkor megtelt szeretetteljes várakozással a templom. A vendégfellépőket pedig mindig nagy szeretettel fogadjuk: idén is itt volt a Sonore kórus, sőt vendégeket is hoztak. A fiatal muzikusok lélegzetelállító teljesítményt nyújtottak, de talán nem árulok el titkot, ha azt is elmondom, ők is elégedettek voltak velünk, a közönséggel. Megéreztek valamit

a közösség nyitott szeretetéből. A koncert végén adományokat gyűjtöttünk, a bevétel – ahogyan azt ígértük – a templom történetét feldolgozó kiadvány megjelentetésére fordítjuk.

ADVENTI KÉSZÜLETI NAP

December 13-án tartottuk adventi készületi napunkat. Ez a nap egyben a kerületi fatimai engesztelő imanap is volt templomunkban. Már délutántól gyülekeztünk a templomban, s a rózsafüzérre szinte teljesen elfogytak az ülőhelyek.

Ahogy sejtettük nem volt indokolatlan a nagy várakozás, amivel erre az estére tekintettünk: Olofsson Placid atya érkezett. A szentmisén ő prédikált. Beszédében tömören fogalmazta meg, az a keresztyén, aki tudja, hogy a biológiai működésén túl, titokzatos módon Isten saját létéből is részesítette őt, léte nem záródik be a biosz korlátai közé. Az apró ember elemi erővel beszélt, és – ami engem különösen megragadott – nagyon alázatosan, de nagy-nagy

meghittséggel imádkozta a szentmise szövegeit. A mise után Placid atya bepillantást engedett életének történetébe. Többekkel is beszéltem erről az estéről, véleményünk szinte szó szerint egyezik: bár sokan ismertük már az egyes eseményeket könyvekből, különböző műsorokból, az atya személyes varázsa mindenkit megérintett. Az a derű, amivel a megélt szenvedésekről tud beszélni, elkelve társadalmi szinten is. Természetesen – ahogyan ezt Placid atya is hangsúlyozta – a túlélés szabályaira is szükségünk lehet/van a hétköznapok során. Ismétlésképpen tekintsük át a túlélés négy alapszabályát:

1. A szenvedést nem szabad dramatizálni, mert az gyöngíti az embert.
2. Észre kell venni az élet apró örömeit.
3. Ha nem értek egyet azzal, hogy én kicsi és gyöngye vagyok, amint azt a géppisztolyok sugallják, akkor bizonyítsam az igazam. Különbnek, nemesebbnek, értékesebbnek kell lenni, mint az őrünk.
4. Akinek van hova kapaszkodnia, annak könnyebb a szenvedés.

ÁLDOZTATÓK

Az áldozók számának örvendetes növekedése – különösen a fél 10-es szentmisén – miatt plébánosunk jónak látta, hogy közösségünk két tagját – Knab Józsefet és Nemcsics Endrét – felkérje az ebben való segítségére. Így karácsonytól már találkozhatunk azzal a más templomokban is létező gyakorlattal, hogy világi áldoztatók segítenek az Oltáriszentség kiszolgáltatásában. Egy rövid beszélgetéssel szeretnénk bemutatni a két szolgálatot végző férfit.

■ **Mondjatok pár szót magatokról!**

Knab József: Egy Baja környéki kis faluból, Nemesnádvarról származom, katolikus családban nőttem fel, Pannonhalmán végeztem a középiskolát, közgazdász végzettségem van. 2000-ben költöztünk Lőrincre, bár feleségem akkor már régóta a kerületben dolgozott. Először a főplébániá-

ra jártunk. Egyszer – kis gyerekeinkkel keresztük azt a templomot, ahová a 4 fiúnkkal járni tudunk – szinte véletlenül jöttünk ide misére, és egyszerűen itt ragadtunk...

Nemcsics Endre: Nős vagyok, 6 gyermek édesapja vagyok, végzettségemre nézve pedagógus, de ezt most leginkább a családban gyakorlom. Gyermekkoromban szüleimmel és testvéreimmel együtt ebbe a templomba jártunk. Néhány év kihagyás után visszatértünk családommal a Szemeretelepre. A képviselőtestületnek is tagja vagyok.

■ **Mikor beszéltek először Zsolt atyával erről a szolgálatról?**

K.J.: Zsolt atya nyár elején keresett meg minket azzal, hogy szeretné, ha segítségére lennénk az áldoztatásban. Akkor még csak beszélünk erről, illetve fényképeket kért tőlünk az áldoztatói igazolvány kiállításához.

N.E.: Ősszel aztán képzésre is mentünk: két alkalommal voltunk a Szondi utcai Szent Család Plébánián, ahol Dr. Füzes Ádám atya vezette az alkalmakat.

K.J.: Füzes Ádám atyát a Bíboros Úr bízta meg a világi segítők képzésének irányításával. Az alkalmakon egyszerre voltak jelen azok az emberek, akik már rendelkeznek áldoztatói engedéllyel, valamint mi, akik újak vagyunk.

N.E.: A két nap két különböző témát dolgozott fel: az első alkalommal az áldozás teológiai alapjairól, illetve az egyházi jogi vonatkozásokról volt szó. A második nap témája pedig az áldoztatással foglalkozott a szentmisén, illetve a betegek áldoztatásakor. Ezen a napon sok a gyakorlati élet

szempontjából fontos – sokszor nem is könnyű – téma is szóba került, mint pl. az, hogy mi a teendő akkor, ha úgy véljük olyan személy szeretne áldozni, aki nem jogosult erre (pl. nem volt elsőáldozó).

K. J.: A feladat az Oltáriszentség rendkívüli kiszolgáltatása indokolt esetben. In-

dokolt esetnek az számít, amikor a helyi szokások alapján az áldozás nem minősíthető rövidnek. A feladatra 5 évre kérnek fel embereket.

N. E.: Az áldoztató feladata akkor kezdődik, amikor a pap kezébe adja a kelyhet, illetve megáldoztatja az áldoztatót.

K. J.: Fontos szempontként emelték ki, hogy önmagát – világi segítő – soha nem áldoztathatja, hogy ne vesszen el az „adás”/„ajándékozás”-jelleg.

■ **Hogyan tekintetek új, a plébániaközösségben kapott feladatotokra?**

N. E.: Úgy érzem, ez is egyfajta kötelezettség, amelynek meg kell felelni, méltónak kell lenni rá.

K. J.: A falunkban szolgáló idős atya már jónéhány évvel ezelőtt felkért két idős urat erre a szolgálatra. Az egyik gondolatom az volt: már én is ebbe a korbá értem. A viccet félretéve elsősorban ajándéknak éltem meg a felkérést, nagyon megtisztelő szolgálatként tekintek rá.

N. Gy.

KUCORGÓ AJÁNLAT

Egy jó könyv, meleg szoba, halk zeneszó, karácsonyfa illata – ha marad erre is időnk akkor, melegen ajánlom a Luther Kiadó idén megjelent **Irányváltás** című könyvét, amely például a Bencés könyvesboltban is kapható.

Ez a kötet 4 felnőtt megtérő (*Dér Katalin, Kocziszky Éva, Békési Sándor, Fabiny Tibor*) hitvallása. Elmeséli benne Istenre találásuk történetét, de talán még lényegesebb az átadott megtapasztalás Isten átformáló erejéről.

A kötet hitvallói különböző utakon ugyan, de mindannyian felnőttként tértek

meg, adták életüket véglegesen Isten kezébe. A beszámolók életszerűségét növeli, hogy a lejegyzett szövegek először szóban, a Károli Gáspár Református Egyetem Bölcsészettudományi Karán hangzottak el hallgatók előtt. A könyvhöz tartozó dvd-melléklet bepillantást enged az eredeti alkalmakba.

Mások mély hitéről hallani, olvasni mindig érdekes lehet, saját élettapasztalatainkra való ráismerés pedig megerősíthet bennünket, szükség esetén pedig talán kényelmesen megélt keresztény hitköznapiainkból is kiközökenthet minket.

N. Gy.

AZ ÜNNEP

A bibliai ünnepeket az jellemzi, hogy kapcsolatban állnak a szent történelemmel, az ünnepnapokon Istennel kerülünk kapcsolatba, azzal az egyetlen igaz Istennel, aki szünet nélkül munkálkodik üdvösségünkön.

Az ünnep kettősségét az adja, hogy miközben azok az események, amelyekről az ünnepen megemlékezünk örökérvényűek, értékük örökre megmarad, az ünneplés módja alá van vetve az ember idejének, kultúrájának. Vagyis miközben Megváltónk születését több évezrede ünnepeljük, és az ünnep tartalma e hosszú idő alatt nem változott, nem is változhatott, hiszen az értünk Emberré lett isteni Ige megtestesülését ünnepelték már az őskeresztények is, az ünneplés módja természetesen koronként más és más lehet. E két dolog megkülönböztetése talán azért is hasznos, mert bár mindkettő lényeges

ünneplésünk szempontjából, mégis világosabbá teszi, hogy a hangsúly az örökérvényűn legyen. Ezért készítjük lelkünket az adventi időszakban, és ezért veszünk részt az Egyház nagy és közös ünneplésében, a szentmiséken az ünnepnapok alatt. Még a nem keresztény filozófusok is úgy tartják, hogy az ünneplés az embernek az a képessége, hogy ki tud zökkenni a hétköznapi taposómalmából, meg tud állni, csendben tud maradni, és figyelmét az igazán lényeges felé fordítja.

Fontos annak meglátása, hogy ha ünnepeinket nem előzi meg felkészülés, nem hatja át szentség, akkor nem is következik be az a megtisztulás, amelyre mindenki vágyik. Fontos még, hogy az ünnepnek megvan a szertartásrendje, és ez a „szabálykövetés” közösségérzetet teremt. Hamvas Béla szerint az ünnep az emberiség találkozási pontja az isteni létben. N. Gy.

„Ha az ünnep elérkezik, akkor ünnepelj egészen.

Ölts fekete ruhát. Keféld meg hajad vizes kefével. Tisztálkodjál belülről és kívülről. Felejts el mindent, ami a köznapok szertartása és feladata.

Az ünnepet nemcsak a naptárban írják piros betűkkel. Nézd a régiéket, milyen áhítatosan, milyen feltétlenül, milyen körülményesen, mennyi vad örömmel ünnepeltek!

Az ünnep a különbözőség. Az ünnep a mély és varázsos rendhagyás. Az ünnep legyen ünnepies. Legyen benne tánc, virág, fiatal nők, válogatott étkek, vérpezsdítő és feledkezést nyújtó italok. S mindenekfölött legyen benne valami a régi rendtartásból, a hetedik naphból, a megszakításból, a teljes kikapcsolásból, legyen benne áhítat és föltétlenség.”

(Márai Sándor: Fűves könyv)

ÉTELEINK SZENTESTÉN

A nemesnádudvari hagyományokról mesél a Knáb család

Családunk egy kis bácskai sváb faluból, Nemesnádudvarról származik, ahol a szentestét a régi jól bevált menüsorral is ünneplik.

Mint oly sok helyen, nálunk is halászlét esznek, de bajait. Érdekessége, hogy a halat nem passzírozzák, viszont gyufatésztával kínálják.

A mákos gubához a gubát még ma is sok helyen otthon sütik, kelt tésztából ujjnyi vastag rudakat sodornak. Miután kisült, feldarabolják, meleg mézes tejjel leöntik, és darált mákkal ízesítik. Természetesen a bejgli zárja a sort.

Még nagyszüleinktől tanultuk, hogy a jövőre is kell gondolnunk: egy egészséges piros almát vágjunk annyi részre, ahányan a családban vagyunk, ami az összetartozást jelenti. Mézes diót is érdemes enni, mert ez az egészséget jelenti. A mézbe mártott fokhagymagerezd kigyómarás ellen javallott.

A finomságok után közösen elstétál a család az éjféli misére. A szentmise után a templomból kilépve forralt bor várja a résztvevőket. Ez a gesztus az ünnepet hangulatosabbá, barátságosabbá teszi, az embereket ottmaradásra, beszélgetésre sarkallja.

A BAJAI HALÁSZLÉ RECEPTJE:

Vegyünk fejenként fél kg halat. Egy négyfős család esetében tegyünk fel főni 4 nagy fej apróra vágott vöröshagymát 2,5 l vízben. Jól főzzük meg a hagymát (legalább fél óra), adjunk hozzá 4 evőkanálnyi jó minőségű őrölt paprikát, 2 dl paradicsomlevet. Az elfőtt vizet pótoljuk. Húszerccel a tálalás előtt tegyük bele a 3-4 órával előtte besózott halszeleteket, majd ízlés szerint sózzuk meg. Beletehetünk még 1-2 gerezd fokhagymát, illetve halászlé kockát. A gyufatésztát sós vízben kifőzzük, és külön tálaljuk. Jó étvágyat kívánunk!
K. L. M.

REJTVÉNY

► **(itt a folytatás a 16. oldalról!)**

e) „Útjukat folytatva átvándoroltak Galileán. De nem akarta, hogy valaki tudjon róla, mert a tanítványait akarta tanítani.” (Mk 9,30-31)

Beküldési határidő: január 10. A megoldásokat a mustarmag@yahoo.com címre vagy a plébániára kérjük.

Az előző havi rejtvényünk helyes megfejtői Tar Jánosné és Víg Rózsika néni voltak. Gratulálunk, jutalmukat személyesen adjuk át.

HÁZI PRAKTIKÁK

VARGABÉLES

Hozzávalók: 1 csomag réteslap • 4 evőkanál cukor • egy csipet só • 15 dkg cérnametélt • 30 dkg tehéntúró • 5 db tojás • 2 dl tejföl • mazsola • 3 dkg vaj

Elkészítés: A tepsit kizsírizzuk, porcukorral meghintjük, és egy réteslapot beterítünk, majd olajos tejjel vékonyan megkenjük. Erre jön a következő töltelék: a rövid metéltet sós vízben kifőzzük és alaposan lecsöpögtetjük. Az áttört túró kikeverjük a 3 tojás sárgájával, beletesszük a 2 dl tejjel, mazsolát, az olvasztott vajat, a cukrot és az 5 db tojás kemény habbá vert fehérjét. Összekeverjük a kifőtt metélttel, és a tepsiben lévő tésztaalapra terítjük. Ráborítjuk a másik réteslapot, ennek a tetejét is lekenjük az olajos tejjel és szép pirosra sütjük.

Még melegen meghintjük porcukorral, és ha kihűlt, szeletekre vágjuk.

BORZAS KATA

Hozzávalók a tésztahoz: 40 dkg liszt • 25 dkg Rama • 20 dkg porcukor • 3 evőkanál kakaópor • 1 tojás sárgája • 1 vaníliás cukor • 1 sütőpor • 1 csipetnyi só

Borzás Kata – túró változat: ezeket össze-

gyúrjuk, 2 részre osztjuk, 1 órára betesszük a mélyhűtőbe, alufóliába becsomagolva.

Töltelék: 1 kg túró • 20 dkg porcukor • 1 vaníliás cukor • mazsola • aki szereti, tehet bele reszelt citromhéjat • 2 egész tojás • 2 evőkanál búzadara.

Elkészítés: ezeket összekeverjük. A tepsit Ramával kikenjük, a fele tésztát nagy lyukú tésztareszelőn egyenletesen elosztva belereszeljük. Rákanalazzuk a túró. Ráreszeljük a tészta másik felét. Közepes lángon 35-40 percig sütjük.

KAPUCÍNER SZELET

Elkészítés: 6 tojás sárgáját 6 evőkanál porcukorral kikeverünk, majd hozzáadunk 1 dl étolajat, 6 evőkanál lisztet, fél csomag sütőport, 2 evőkanál kakaót és a 6 tojás felvert habját. A tésztát sütőpapírral bélelt tepsiben megsütjük.

Krém: 25 dkg margarint 25 dkg porcukorral kikeverünk. 5 dl tejben felfőzünk 2 csomag tejszín ízű (esetleg vanília ízű) pudingot. A tejszínes és a vajás krémet összekeverjük, majd kétfelé vesszük, az egyik felébe 1 evőkanál kakaóport, a másikba 1 evőkanál feketekávét keverünk. A tészta tetejére, először a fehér, majd a barna krém kerül. A tetejére csoki mázat teszünk.

KIMOCCANÓ AJÁNLAT

XVI. Betlehemi jászol kiállítás

(2009. december 10.–2010. január 17.)

Magyar Mezőgazdasági Múzeum,
Vajdahunyadvár

A Magyar Kézművességért Alapítvány által kiírt pályázatra idén is különböző művészeti ágak képviselői jelentkeztek: művé-

szí kézművesek, népművészek, képző- és iparművészek, amatőrök egyaránt jelentkeznek, és a kiállítók között minden évben örömmel találkozhatunk határon túli magyar alkotókkal is. A pályázók között hivatásos alkotók, Népi Iparművészek, A Népművészet Mestere címmel rendelkező kézművesek; az amatőrök között óvodások, diákok, óvónők, pedagógusok, fogyatékkal

élő emberek, nyugdíjasok és olyan új alkotók is bemutatkoznak, akik a felhívást olvasva kezdtek betlehem-készítésbe. Évről évre megnyugtató látni, hogy az érdeklődés nem csökken, a pályázat résztvevőinek száma minden évben kétszáz körül mozog.

A tárlat alkalmával bemutatásra kerülő alkotások mind Jézus születéséhez kapcsolódnak: a betlehemi jelenetet vagy annak szereplőit ábrázolják, a felelevenítik a betlehemezés hagyományát, illetve az advent, a karácsonyi ünnepkör tárgyai és díszítő elemei is megjelennek. A kiállításra kerülő munkák természetes alapanyagok (többek között fa, agyag, csuhé, szalma, gyékény, vessző, termények, textil, bőr, papír, fémek, üveg, kő, mézeskalács) felhasználásával, különböző technikák (pl. faragás, kerámiaformázás, csuhé-, szalma- és vesszőfonás,

MUSTÁRMAG

a Szent István Király Plébánia lapja,
alapítva 1992-ben, újraindítva 2007 decemberében

Megjelenik évente kilencszer

Szerkesztőség: Czap Zsolt (C. Zs.), Dudásné Szilágyi Márta (D. M.),
Füssi Zoltán (F. Z.), Kiss Erika (K. E.), Knábné Lakatos Mariann (K. L. M.),
Nemcsics Gyöngyi (N. Gy.)

Jelen lapszámunknál munkatársunk volt még:

Nemcsics András (N. A.)

A plébánia, illetve a szerkesztőség elérhetőségei:

Cím: 1185 Budapest, Tátrafüred tér 15. • Telefon: 292-1407
e-mail: mustarmag18@yahoo.com

szövés, hímzés, foltvarrás, nemezelés, bati-
kolás, faintarzia-készítés, tűzzománcozás,
ikon- és olajfestés, gravírozás, hajtogatás
stb.) alkalmazásával készülnek.

Külön szeretnénk felhívni arra a figyel-
met, hogy közösségünk egyik tagjának,
Kolarics Zoltánné Dobos Andrea alkotásai
is megtekinthetők a kiállításon.

N. Gy.

REJTVÉNY

E havi rejtvényünk a roráté 2. hetének tematikus szentbeszédeihez kapcsolódik. Ezen a héten arról volt szó, mi módon fejezhetjük ki szeretetünket egymás iránt, de azt is felfedezhettük, hogy mi melyik szeretetnyelven beszélünk legjobban. Jézus szeretetének is voltak különböző megnyilvánulásai, nála is felfedezhetjük a szeretetnyelvek vonásait.

Ne keseredjenek el azok sem, akik nem hallották az összes szentbeszédet. Kis gondolkodással meg lehet találni az egyes szeretetnyelvekhez kapcsolódó jézusi megnyilvánulást.

A feladat tehát: meg kell találni az egyes szeretetnyelvekhez kapcsolódó jeleneteket Jézus életéből.

A szeretetnyelvek: 1. Elismerő szavak – 2. Minőségi idő – 3. Szívességek, szolgálat – 4. Ajándék – 5. Érintés.

a) *Amikor beért Kafarnaumba, egy százados járult eléje, kérve őt: „Uram – szólította meg –, szolgám bénán fekszik otthon, és rettenetesen kínlódik.” „Megyek és meggyógyítom” – felelte neki. (Mt 8,5-7)*

b) *Kisgyerekeket hoztak hozzá, hogy érintse meg őket. De a tanítványok elutasították őket. Amikor Jézus észrevette, helytelenítette. „Hagyjátok - mondta -, hadd jöjjenek hozzám a kicsinyek, ne akadályozzátok őket, hisz ilyeneké az Isten országa. Bizony mondom nektek, aki nem úgy fogadja az Isten országát, mint egy gyermek, nem jut be oda.” Azután megölelte, és kezét rájuk téve megáldotta őket. (Mk 10,13-16)*

c) *„Ez az én testem, mely értetek adatik...” (Lk 22,19)*

d) *„Bátorság! Én vagyok, ne féljete!” (Mt 14,27)*

(a folytatáshoz lapozzon vissza a 13. oldalra!)

HIRDETÉSEINK

LITURGIKUS ESEMÉNYEK

■ **december 21. hétfő, 22. kedd és 23. szerda:** reggel 6 órakor roráté;

■ **december 28. hétfő:** 24 órás szentségimádás;

■ **január 2. szombat:** első szombat, este ¼6-tól rózsafüzér, 6 órától szentmise;

■ **január 13. szerda:** fatimai imaest a Szent Margit Plébánián, 17 órától rózsafüzér, majd szentmise;

■ **január 18. hétfőtől:** ökumenikus imahét, a részletes programot később közöljük.

KÖZÖSSÉGI ESEMÉNYEK

■ **december 29. kedd:** délelőtt barlangászás a fiatalokkal Budapest alatt;

■ **december 31. csütörtök:** az ifjúsági hit-tanosok közös szilvesztere a plébánián a hálaadó szentmise után;

■ **január 3. vasárnap:** a Rózsafüzér Társulat találkozója a plébánián;

■ **január 8–9., péntek-szombat:** férfi- és fiútúra a Fátrába.

GYÓNTATÁS

Vasárnap 8.30–9.00 és 17.15–17.45 óráig, valamint egyéni megbeszélés alapján.

AZ IRODAI SZOLGÁLAT IDŐPONTJAI

Minden hétfőn és szerdán 16.00–17.45, pénteken 9.00–11.00 óráig.